

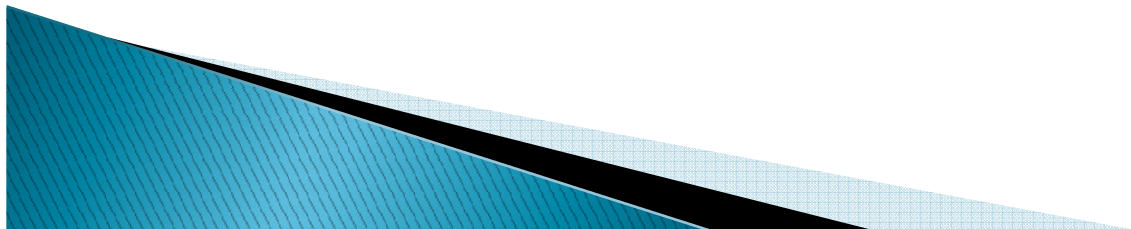
КОМУНИКАТИВНО

обучение

Причини за възникването на комуникативния подход

- ▶ влияние на други науки:
 - *СОЦИОЛИНГВИСТИКА,*
 - *ХУМАНИСТИЧНИ ПОДХОДИ В ПЕДАГОГИКАТА (КОНСТРУКТИВИЗЪМ),*
 - *КОГНИТИВНИ НАУКИ,*
 - *ПСИХОЛОГИЯ;*
- ▶ обществена необходимост;
- ▶ практиката на преподаване.

Комуникативна компетентност

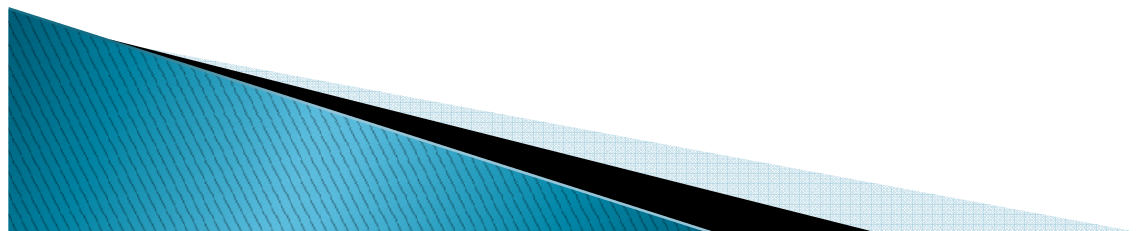
- «Способност да участваш в речева дейност» (Дел Хаймс)
- Навици и умения за адекватно използване на езика в конкретна ситуация на общуване.

Комуникация = общуване

Комуникация – обмяна на мисли и информация във формата на речеви устни или писмени съобщения.

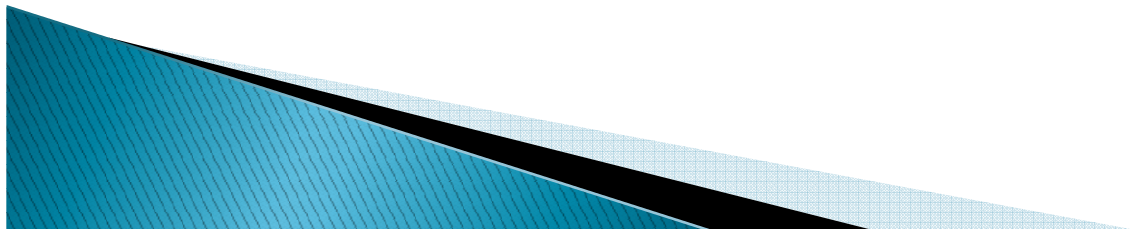
Характеристики:

- ▶ в устна и писмена форма;
- ▶ целенасоченост;
- ▶ в естествени ситуации, автентичност.

Основни положения:

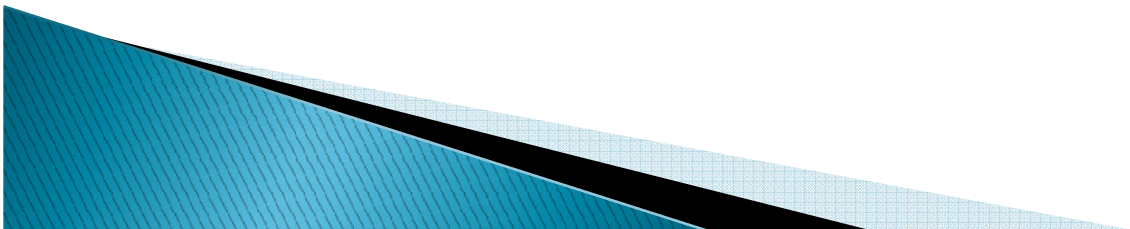
- ▶ виждане на езика като комуникация;
- ▶ владенето на езика е умение, а не знание;
- ▶ ориентираност към изучаващия, а не към учителя или към езика като явление;
- ▶ важност на културата;
- ▶ владенето на езика е относително, а не абсолютно.

Комуникативната компетентност

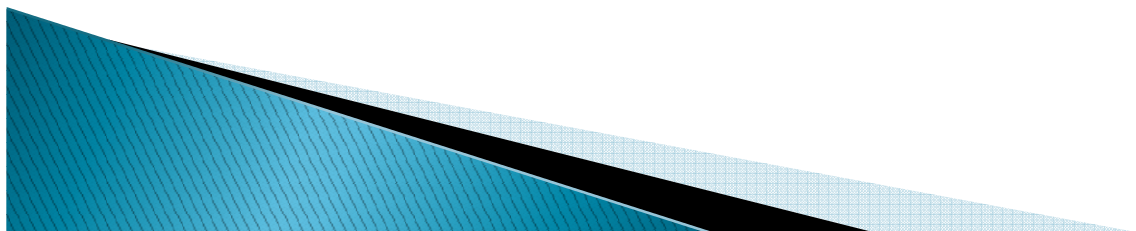
включва (модел на комуникативната компетентност):

- ▶ езикова (лингвистична);
- ▶ дискурсна;
- ▶ социолингвистична;
- ▶ стратегийна.

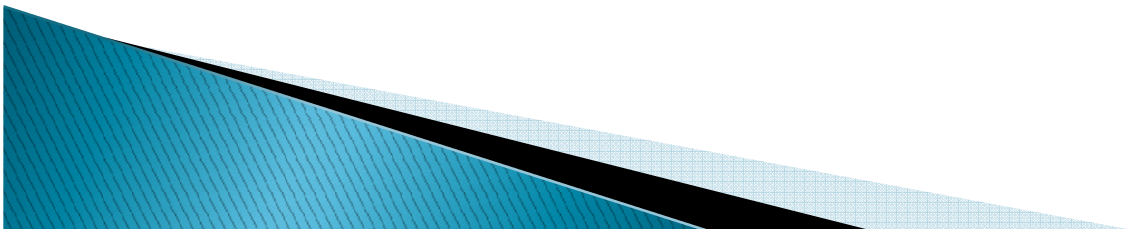
Езикова компетентност –

този аспект на комуникативната компетентност, който се отнася до «знаенето на лексикалните единици и правилата на морфологията, синтаксиса, семантиката и фонологията».

Езикова компетентност:

- ▶ лексикална;
- ▶ граматична;
- ▶ фонетична (произносителна);
- ▶ семантична;
- ▶ и др.

Дискурсна компетентност –

способността да се съчетават изреченията в устен и писмен дискурс, а също така и да се възприема дискурс. Докато езиковата компетентност има за обект елементите на изречението, дискурсната се занимава с елементи от равнище, по-високо от изречението.

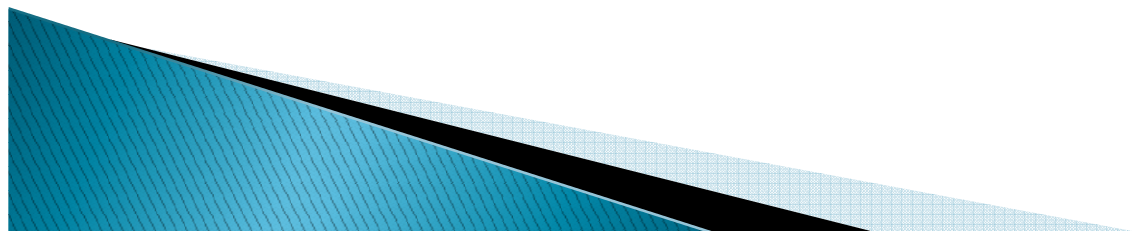
Дискурсна компетентност при рецепция:

- ▶ разбиране на информацията в текста;
- ▶ възприемане на спецификата на социалните маркери в дискурса;
- ▶ интерпретиране на комуникативните намерения на говорещия/пишещия;
- ▶ определяне на дискурсия тип на текста;
- ▶ анализ на логическите връзки.

Дискурсна компетентност при продукция:

Умение да се създава текст, който:

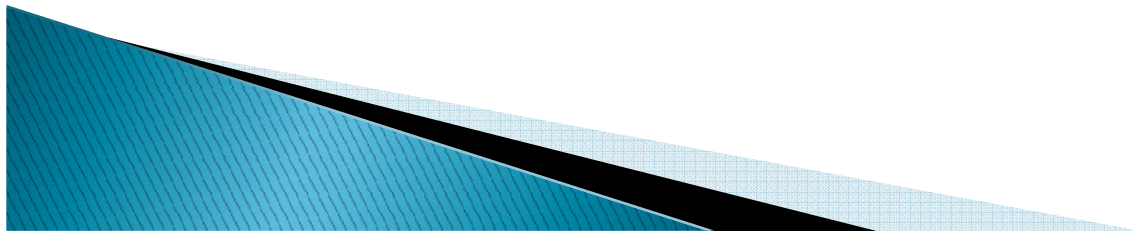
- има определена тема;
- е предназначен за определен социален контекст (напр. особености на адресата);
- има определени функции (да убеди, да разкаже, да отговори)
- е логически планиран и свързан.

Социолингвистична компетентност –
владееенето на социокултурните закони на
езика и дискурса, т. е. способността за
използване на езика съобразно със
социалния контекст (сфери на общуване,
социални роли) речев етикет, регистър на
общуването и др.

Социолингвистична компетентност

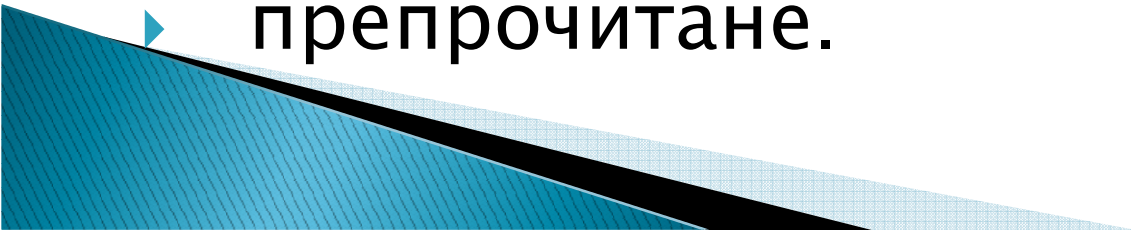
- ▶ формули за приветствие,
- ▶ обръщения,
- ▶ пословици, поговорки, крилати изрази и подобни;
- ▶ регистри и стилове на общуването (официален, неутрален, неформален, разговорен, делови и др.).

Стратегийна компетентност –
«вербални и невербални
комуникативни стратегии, които могат
да бъдат използвани, за да се
избегнат прекъсванията в
комуникацията».

Стратегийна компетентност

при рецепция:

- ▶ догадка (по контекста, по вътрешната форма на думата, по прилика с родния език, интернационализми и др.)
 - ▶ използване на речници, граматики и справочници
 - ▶ използва на различни типове четене и слушане (подробно, избирателно, търсещо и др.)
 - ▶ препрочитане.
-

Стратегийна компетентност при продукция

1. Избягване на темата
2. Преформулиране и префразирне
(приблизителност; създаване на нови думи;
описателност)
3. Съзнателен трансфер (буквален превод;
смяна на езиковия кода)
4. Молба за съдействие и помощ
5. Невербални средства.